

عنوان مقاله:

تاویل فجر به امام عصر «ع» با تاکید بر آیه اول سوره فجر

محل انتشار:

هفتمین همایش بین المللی مطالعات دینی، علوم انسانی و اخلاق زیستی در جهان اسلام (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

سیده پریا کریمان - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته علوم قرآن و حدیث دانشگاه قرآن و حدیث تهران

محسن خوش فر - استاد و عضو هیات علمی جامعه المصطفی العالمیه

خلاصه مقاله:

در رابطه با تفسیر آیه «والفجر» اقوال گوناگونی وجود دارد که هر کدام دلیل قابل توجهی را برای تفسیر خود مطرح کرده اند. در این پژوهش به روش توصیفی تحلیلی به بیان اقوال گوناگون در رابطه با تفسیر آیه ابتدایی سوره فجر می پردازیم. نتایج به دست آمده از بررسی اقوال گوناگون نشان می دهد به طور کل سه قول در این رابطه وجود دارد؛ برخی مفسرین فجر را به معنی روشنی و سپیده دم دانسته و بعضی دیگر از آن به معنی شکافتن و انفجار از ریشه فجرت یاد کرده اند. در دیگر اقوال از آن به عنوان اشاره به زمان ظهور حضرت مهدی (عج) یاد شده و برخی دیگر منظور از «نفس المطمئنه» را امام حسین (علیه السلام) دانسته و تاویل سوره مبارکه را منسوب به ایشان می دانند. در برخی از منابع نیز روایاتی به نقل از ائمه (ع) مطرح شده که آن بزرگواران بر خواندن سوره فجر توصیه داشته و تاویل برخی از آیات سوره را مربوط به زمان ظهور حضرت بقیه الله «عج» دانسته اند. گروهی از مفسران و اساتید مباحث علوم قرآنی نیز با استناد به روایات ائمه (ع) معتقدند سوره فجر از مصادیق آیات مهدویت است

کلمات کلیدی:

روشنی، شکافتن، فجر، ظهور، آیات مهدویت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1713206>

